

Sygn. akt I CZ 7/17

POSTANOWIENIE

Dnia 26 stycznia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marta Romańska (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Józef Frąckowiak

SSN Agnieszka Piotrowska

w sprawie z powództwa A.M. i I.K.

przeciwko Skarbowi Państwa - Wojewodzie [...]o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 26 stycznia 2017 r.,

zażalenia powódek na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 13 października 2016 r., sygn. akt VI ACa .../16,

uchyla zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 13 października 2016 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną powódek A.M. i I.K. od wyroku Sądu Apelacyjnego z 19 maja 2015 r. z uwagi na nieuzupełnienie w wyznaczonym terminie siedmiu dni braku formalnego skargi kasacyjnej w postaci oznaczenia daty wydania zaskarżonego nią wyroku, w 4 egzemplarzach.

W zażaleniu na postanowienie z 13 października 2016 r. powódki zarzuciły, że zostało ono wydane z naruszeniem prawa procesowego, to jest art. 398⁶ § 2 k.p.c. w zw. z art. 130 k.p.c. polegającym na odrzuceniu skargi kasacyjnej, która nie była dotknięta brakami formalnymi i innymi brakami, o których mowa w art. 398⁶ § 2 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Zgodnie z art. 398⁴ § 1 k.p.c., skarga kasacyjna powinna zawierać, pod rygorem odrzucenia bez wzywania do uzupełnienia (art. 398⁶ § 2 k.p.c.), oznaczenie zaskarżonego orzeczenia wraz z wskazaniem zakresu zaskarżenia. Chodzi o wskazanie danych pozwalających na jednoznaczną identyfikację zaskarżonego orzeczenia oraz określenie granic rozpoznania kasacyjnego (por. art. 126 § 1 w związku z art. 398²¹ i 391 § 1 k.p.c. oraz art. 398¹³ § 1 k.p.c., a także postanowienia Sądu Najwyższego z 14 lipca 2005 r., III CZ 60/05, nie publ. i z 13 listopada 2003 r., I CK 373/03, nie publ.).

W niniejszej sprawie mimo błędnego oznaczenia daty wydania zaskarżonego orzeczenia, jego jednoznaczna identyfikacja była możliwa. Z treści skargi, w szczególności z wniosku kasacyjnego, wynikało w sposób niebudzący wątpliwości, że skarga kasacyjna dotyczy postanowienia Sądu Apelacyjnego z 19 maja 2016 r. Błędne oznaczenie w części wstępnej skargi daty zaskarżonego orzeczenia stanowiło jedynie oczywistą omyłkę pisarską, a takie omyłki nie powinny negatywnie wpływać na możliwość wywołania przez pismo procesowe właściwych skutków, związanych z jego wniesieniem (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 18 lutego 2005 r., V CZ 185/04, nie publ.). Od sądu wymaga się starannej interpretacji i oceny prawidłowości wnoszonych do niego pism procesowych (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z 4 kwietnia 2014 r., II

CSK410/13, nie publ., z 5 marca 2015 r., V CNP 14/14, nie publ.), ale odrzucenie w rozpatrywanych okolicznościach skargi kasacyjnej przez Sąd Apelacyjny było wyrazem skrajnego formalizmu, stanowiłoby sankcję całkowicie nieadekwatną do popełnionego uchybienia (postanowienie Sądu Najwyższego z 3 grudnia 2015 r., III CZ 52/15, nie publ.).

Z przedstawionych przyczyn Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁵ § 1 w związku z art. 394¹ § 1 i 3 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

jw

kc